

ske børn. Bag de fine taler om Grønlands selvstændighed og de store oliedrømme gemmer der sig en virkelighed, som byder, at næsten hvert sjette grønlandske barn går sulten i seng. I 2002 var det hvert tiende barn – altså en uværdig forværring år efter år.

Den manglende vilje fra landsstyrets side til at løse problemerne har fået FN's børnekonvention, UNICEF, på banen med en klar besked om, at de vilkår, som landsstyret byder de grønlandske børn, kan være i strid med FN's børnekonvention. Generalsekretæren for UNICEF i Danmark, hr. Steen Andersen, udtalte således i P1 i januar måned, at der var tale om en eklatant overtrædelse, fordi det er en helt basal rettighed ikke bare for børn, men for alle mennesker, at få nok at spise. En eklatant overtrædelse, siger UNICEF.

Formanden for Grønlands socialchefer, fru Magga Fencker, understregede også alvoren i et interview til avisen Sermitsiaq i januar, hvor hun meget rammende sagde følgende:

Hvorfor er vi ikke opmærksomme på det her, og hvorfor gør vi ikke mere politisk? Den er jo rivende gal.

Det er et klart nødråb direkte fra de sociale myndigheder, der dagligt kæmper en brav kamp for at forbedre de sociale vilkår i Grønland, men landsstyret reagerer ikke på dette nødråb.

Grønland er ikke i folkeretlig forstand en selvstændig nation og kan på den baggrund ikke tiltræde internationale aftaler. Derfor er det Danmark, der juridisk har ansvaret for, at FN's børnekonvention bliver overholdt. Den tidligere statsminister hr. Anders Fogh Rasmussen udtalte den 28. januar følgende om sagen:

Vi må bestemt ikke komme i den situation, at Danmark bliver hængt ud for ikke at behandle børn ordentligt, på grund af at der måtte være problemer i Grønland. Det er vi nødt til at tage alvorligt, og det gør vi altså også.

Vi Konservative er meget enige i det udsagn.

Nu handler denne sag ikke bare om Grønlands og Danmarks internationale omdømme, den handler først og fremmest om den skæbne, som de grønlandske børn oplever. I Det Konservative Folkeparti står vi på børnenes side i denne sag, og derfor må vi også sige meget klart, at uanset hvad traditionen byder med hensyn til, hvad Danmark skal blande sig i, når det gælder grønlandske anliggender og sagsområder, som Grønland har overtaget fra staten, så er dialog og høflighedsfraser ikke nok i en sag af den al-

vor, som den aktuelle med de grønlandske børn. Der skal findes løsninger nu, og det hæster. For hver dag, der går, bliver forholdene for de grønlandske børn værre, og det kan vi fra konservativ side ganske enkelt ikke acceptere.

Man taler meget om råstoffer i Grønland og den rigdom, som disse råstoffer kan bringe, men desværre overser man det allervigtigste råstof til at sikre velstand og vækst i Grønland, nemlig de grønlandske børn og unge, som udgør Grønlands fremtid – de grønlandske børn og unge, som skal styre det grønlandske samfund i retning af en stadig større selvstændighed og uafhængighed. Det nuværende landsstyre har fejlet, og de har ikke løst opgaven. På trods af en solid viden om de store sociale problemer, har man hverken vist vilje eller evne til at løse opgaven. Tværtimod har man afvist de grønlandske politikere og partier, som ønsker at tage ansvaret for børnenes ve og vel.

Vores søsterparti Demokraterne og også partiet IA har fremsat adskillige forslag til at forbedre børnenes vilkår. Man har f.eks. foreslået, at alle grønlandske skolebørn får to retter mad dagligt i skolen, et forslag, som koster 36 mio. kr. at realisere. Det grønlandske landsstyre siger nej, man vil ikke ofre 36 mio. kr. på at give børnene mad. Set i sammenhæng med at det danske bloktilskud udgør over 3 mia. kr. årligt, er det da en fair pris for at forbedre børnenes hverdag, for at løse en af de helt centrale velfærdsopgaver, som landsstyret bør løse. Man fristes til at spørge: Hvorfor?

Nu er der så udskrevet valg, og man må så håbe, at den grønlandske befolkning vælger politikere og et nyt landsstyre, som er ansvarlige i forhold til opgaven med at forbedre børnenes hverdag, og som vil vende den negative sociale udvikling, for de politikere findes der heldigvis. Vi skylder de grønlandske børn, at der sker noget; vi kan ikke vende det blinde øje til den helt uacceptable situation, de lever med nu. De grønlandske børn og unge er det råstof, som udgør Grønlands fremtid.

Kl. 11:24

Formanden:

Tak. Der er ønsket om en kort bemærkning, først fra hr. Hogni Hoydal.

Kl. 11:24

Hogni Hoydal (TF):

Jeg må indrømme, at jeg er noget forundret over Det Konservative Folkepartis ordfører i hele denne debat. Jeg har nu ikke nogen sinde mødt nogen grønlandsk politiker eller nogen